

§ 154.

Stævningen forkyndes for Anklagede og dennes Forsvarer, Underdommeren, der har ledet Forundersøgelsen, og for den private Klager.

§ 155.

Er Anklagede fængslet eller opholder han sig i den Landsoverretskreds, hvor Sagen skal prøves, indstævnes han med mindst 8 Dages Varfel. Samme Varfel gives Underdommeren og den private Klager. Den sidste maa, dersom han boer udenfor Landsoverretskredsen, for den offentlige Anklager opgive en Person i Kredsen, der kan modtage Varfel paa hans Vegne.

§ 156.

Er Anklagede paa fri Fod og boer han udenfor Landsoverretskredsen, gives der ham mindst 14 Dages Varfel. Boer han udenfor Kongeriget eller paa Island, Færøerne, eller i Grønland, bestemmes Varfelt i hvert enkelt Tilfælde af Landsoverrettens Formand, efter Indstilling af den offentlige Anklager.

§ 157.

Vides Anklagedes Opholdssted ikke, eller er han bortreist, efterat Anklagsbeslutningen blev fattet, udstedes offentlig Stævning med 4 Ugers Varfel. Stævningen indføres 3 Gange efter hinanden i den Berlingske politiske og Avertissements-Tidende.

§ 158.

Er der Fare for, at Anklagede, der er paa fri Fod, vil undvige eller forstikke sig, kan Landsoverretten, efter Indstilling af den offentlige Anklager, anordne det Fornødne for at Anklagede kan stilles for Retten til den bestemte Tid.

§ 159.

De Vidner, Anklageren vil fremstille, indstævnes efter de i §§ 152—153 givne Regler, dog uden at de øvrige Vidner, der ere indstævnte, opgives, og at Sagen blot betegnes paa klart, at Vidnet kan forstaae, hvad det er, det skal vidne om. Vidnestævningen forkyndes for den private Klager og for Underdommeren, med det i § 155 bestemte Varfel, samt med samme Varfel for Anklagede og hans For-

svarer, dersom Vidnet ikke ved Anklagestævningen alt er opgivet.

§ 160.

Finder Anklagede Anledning til at indstævne Vidner, som ikke ere indstævnte af Anklageren, indleverer han til Landsoverrettens Formand Stævning efter Reglerne i §§ 152—153, med de i § 159 nævnte Undtagelser. Vidnestævningen forkyndes i dette Tilfælde for den offentlige Anklager, den private Klager og for Underdommeren med Varfel efter § 155.

§ 161.

Samme Regler gjælde for den private Klager, dersom han finder sig opfordret til at indstævne Vidner. Dennes Vidnestævning forkyndes for den offentlige Anklager, Anklagede og hans Forsvarer, samt for Underdommeren, ligeledes med Varfel ifølge § 155.

§ 162.

Er der Fare for, at Vidnet vil undbrage sig fra at give Møde, kan Landsoverrettens Formand, efter Indstilling af den offentlige Anklager, den private Klager eller Anklagede, anordne det Fornødne, for at tvinge Vidnet ved Anhølbelse eller paa anden Maade til at møde.

§ 163.

Enhver Stævning forkyndes af Stedets almindelige Stævningsmænd, eller, dersom de ere forhindrede, ved tvende paaalidelige Mænd.

§ 164.

Af Stævningen leveres til den, for hvem den forkyndes, en Gjenpart. De, der forkynde den, bekræfte ved deres Underskrift paa Originalen, at den er forkyndt.

§ 165.

Mindst 8 Dage forinden Hovedforhandlingen meddeler den offentlige Anklager til Anklagede eller dennes Forsvarer en Fortegnelse over de Dokumenter eller andre Dødsninger, han vil benytte, de Vidner, der skulle afhøres, og de Syns eller Ekspertmænd, der skulle afgive Erklæringer, forsaavidt der ikke i Anklagestævningen derom alt er givet fornøden Dødsning. Anklagede eller hans Forsvarer